

hvilken Præster er undergivet særlig gejstlig Jurisdiktion. Undtagelsen angaaende de Sager, hvor Anklageskrift er indleveret, bliver ikke meget praktisk, idet saadanne Militærpersoner, hvis Sagen er kendt, næppe medtages. Der aabnes Adgang for Rettergangschefen til at bestemme, at ogsaa andre Straffesager skal behandles af den borgerlige Anklagemyndighed, navnlig i Tilfælde hvor Undersøgelsen vanskelig kan ske i Udlandet.

Personomraadet udvides ved Paragraffens 2det Stykke til at omfatte civile, der gør sig skyldig i særlig alvorlige Forseelser mod Disciplinen. Bestemmelsen er fakultativ.

Til § 3.

Det forudsættes, at Justitsministeriet sanktionerer, at en Underretsdommer eller flere paa Skift medfølger Brigaden til Tyskland. Særlig egnede hertil er formentlig Dommere i Københavns Byret, som særlig har behandlet militære Straffesager.

Til § 5.

En udvidet Regel om Beslaglæggelse uden Retskendelse maa anses paakrævet, idet den ogsaa skal kunne ske efter Rettergangschefens Beslutning hos Personer med egen Husstand. Hvis saadanne findes, vil det formentlig være Befalingsmænd.

Til § 6.

Forsvarsministeren faar en vis Myndighed til at bestemme, hvem der skal have Myndighed som Rettergangschef, ellers i det hele i Overensstemmelse med Militær Retsplejelovs §§ 10 og 11.

Til § 7.

Bestemmelsen medfører, at Sager, der ellers vilde høre under Nævningedomstol,

behandles som almindelige kriminelle Sager. Af praktiske Grunde kan saadanne Sager vanskeligt indbringes for en Landsret som første Instans. Det vilde medføre, at eventuelt talrige Vidner, Befalingsmænd og menige, maatte transporteres til Danmark.

Til § 8.

En praktisk anvendelig Regel om Beskikkelse af Doms mænd.

Til § 9.

Ved Behandlingen af militære Straffesager i Danmark benyttes af og til Regelen i Militær Retsplejelovs § 23 om Militærpersoner som Forsvarere. Dette maa nu blive den almindelige Regel, idet de sigtede dog ikke udelukkes fra selv at vælge en dansk Sagfører til Forsvarer.

Til § 10.

Som Ankeinstans er foreslaaet Østre Landsret i alle Sager.

Forhørs- og Domsrettens Kendelser og Beslutninger kan ikke paakæres. Her er taget et Hensyn baade til Sagens hurtige Fremme og til Disciplinen.

Til § 11.

Skønt det vel maatte følge af Regelen i Militær Retsplejelovs § 61, Stk. 3, at ingen kan fordre en uden Dom afgjort Sag indbragt for Retten, idet Brigaden maa siges at være i *Felten*, bør denne Regel formentlig udtrykkelig fastslaas. Regelen gælder ogsaa faste Befalingsmænd og lige-stillede. Regelen svarer til, hvad der i Øjeblikket gælder for menige og ikke-faste Befalingsmænd i Krigsskib paa Togt, ogsaa i danske Farvande.